

Een moment van verwarring

Russisch vocaalensemble ChoRuss zingt het Ave Maria, gecomponeerd door Caccini.

De lezing van vandaag is genomen uit het Evangelie volgens Johannes, hoofdstuk 20, vanaf vers 11.

Kan je je voorstellen wat het moet zijn zo'n ervaring mee te maken? Om, zoals Maria Magdalena, hier doorheen te gaan? Eerst staat ze nog bij het graf en huilt. Ze was Jezus gevolgd bij zijn sterven en toen Hij in dit graf gelegd werd. En nu, alsof haar ellende nog niet groot genoeg was, nu leek het zelfs alsof het lichaam haar ontnomen was. Het enige dat ze nu nog hoopt is dat iemand de goedheid zou hebben haar te zeggen waar ze zijn dode lichaam kan vinden.

Dan is er een moment van verwarring. Ze slaagt er niet in Jezus te herkennen. Ook al staat Hij voor haar en spreekt Hij tot haar. Het is alsof haar bewustzijn blijkbaar zo ver achter staat op wat ze zou kunnen verwachten. Waar zij op hoopt staat zo veraf dat ze het niet kan vatten met haar zintuigen.

En dan, uiteindelijk, als Jezus haar naam uitspreekt, herkent ze Hem. Hoe zou dit moment geweest zijn?

De passage wordt nu opnieuw gelezen. Het zijn maar een paar lijnen. Slechts enkele momenten. En toch, let eens op de dramatische verandering van stemming: van rouw over verwarring naar vreugde.

Je hebt je ingeleefd in de gevoelens van Maria Magdalena in deze scène. Welke gevoelens borrelden daarbij op in jou? Is er iets dat je nu aan Jezus wil zeggen? Zit je met een gevoel dat je aan Hem wil kenbaar maken. Wees je ervan bewust dat de Verrezen Jezus nu met jou is en spreek vrijuit met Hem.